

ΚΟΡΙ ΜΕΡΙΤ

Ο ΤΟΠΟΣ ΤΩΝ ΤΕΡΑΤΩΝ

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΚΑΝΕΝΑΣ

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Ο ΤΟΠΟΣ ΤΩΝ
ΤΕΡΑΤΩΝ

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΚΑΝΕΝΑΣ

ΚΟΡΙ ΜΕΡΙΤ

Ο ΤΟΠΟΣ ΤΩΝ ΤΕΡΑΤΩΝ

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΚΑΝΕΝΑΣ

Μετάφραση
Ειρήνη Παϊδούση

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Πρώτη έκδοση Απρίλιος 2025

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ Kory Merritt, *No place for monsters. Little Nobody*,
Clarion Books, an Imprint of HarperCollins Publishers

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ Ειρήνη Παϊδούση
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ Θεοδωρής Τσώλης
ΓΡΑΦΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΑΙ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ Ουρανία Λυμπεροπούλου
ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ Ρεντουάν Αμζλάν

ISBN 978-618-03-4364-9
ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 84364
Κ.Ε.Π. 6232 Κ.Π. 21598

© 2024, Kory Merritt (για το κείμενο και την εικονογράφηση)
© 2024, Εκδόσεις **METAIXMIO** (για την ελληνική γλώσσα)

Εκδόσεις **METAIXMIO**
Ιπποκράτους 118, 114 72 Αθήνα, τηλ.: 211 3003500
metaixmio.gr • metaixmio@metaixmio.gr

Κεντρική διάθεση:
Ασκληπιού 18, 106 80 Αθήνα, τηλ.: 210 3647433

Βιβλιοπωλεία **METAIXMIO**
Ασκληπιού 18, 106 80 Αθήνα, τηλ.: 210 3647433
Πολυχώρος, Ιπποκράτους 118, 114 72 Αθήνα,
τηλ.: 211 3003580, fax: 211 3003581

Κεφάλαιο 1

Έι;

Μ' ακούς;

Όχι, δεν είμαι
η αύρα στα ψηλά
χορτάρια, ούτε
το θρόισμα των φύλλων
των ξερών.

Δεν είναι αυτό το αληθινό μου όνομα.
Δε θυμάμαι το αληθινό μου όνομα.
Ίσως να μην ήμουν πια αόρατος,
αν κατάφερνα να θυμηθώ.
Ίσως γινόμουν και πάλι κάποιος.

Οι πιο πολλοί δε με προσέχουν. Κάποιοι όμως –εκείνοι που δίνουν σημασία στις πιο μικρές λεπτομέρειες– νιώθουν πού και πού πως είμαι κάπου εκεί κοντά.

Ποτέ δε με βλέπουν, φυσικά.

Μπορεί να βλέπουν όμως τα ξερά φύλλα που χορεύουν αλλόκοτα στην άκρη του δρόμου.

Ή το παράξενο
παιχνίδισμα
μιας σκιάς
στον τοίχο.

Ή νιώθουν
κάποιο ρεύμα ή
ακούν κάποιο αχνό
ψιθύρισμα, που ίσως
να μην ήταν από
τους σωλήνες.

Δε θυμάμαι πότε άρχισαν να το λένε αυτό.
Οι μεγάλοι είναι πια εκείνοι που το λένε πιο πολύ,
από συνήθεια.

Δεν πιστεύουν στ' αλήθεια πως το έκανα εγώ.

Και τις περισσότερες φορές, δεν ήμουν εγώ αυτός που πήρε
τα κλειδιά τους ή άφησε την πόρτα της βεράντας ανοιχτή.
Είναι πολύ βαριά τα κλειδιά και οι πόρτες, πολύ υλικά
για να τα αγγίξω.

Εδώ δυσκολεύομαι να
μετακινήσω ξερά φύλλα ή παλιόχορτα,
ακόμα και τον αέρα.

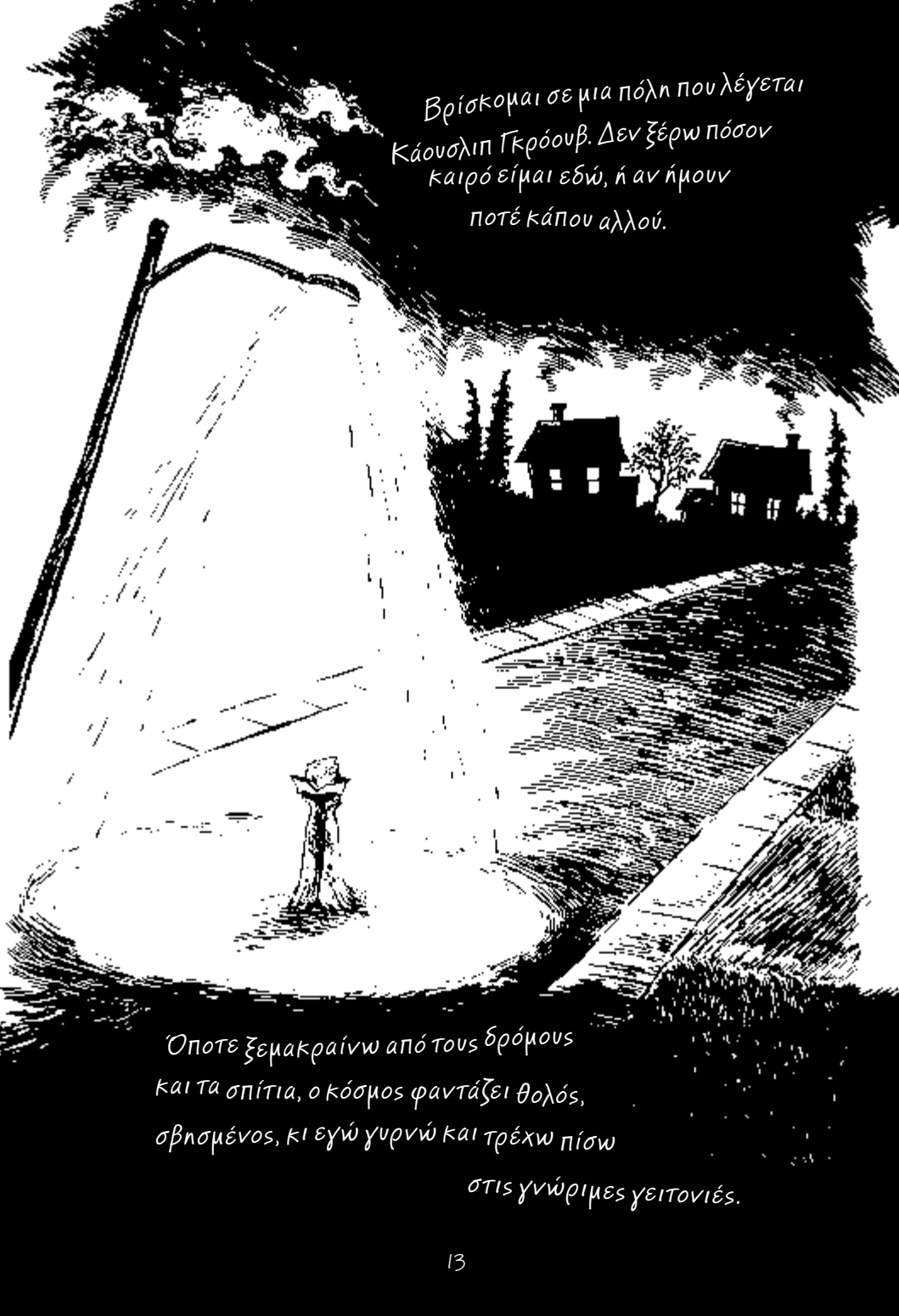

Κι όμως, όταν χάνουν τα κλειδιά τους
ή ξεχνούν να κλείσουν την πόρτα, γελούν
και λένε πως φταίει Ο Μικρός Κανένας.

Αυτός είμαι λοιπόν.

Ο Μικρός Κανένας.

Μου ταιριάζει.

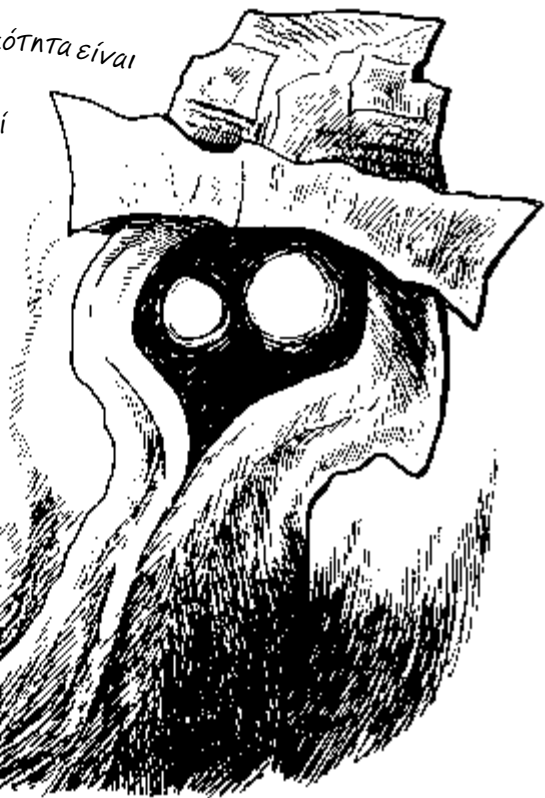
Βρίσκομαι σε μια πόλη που λέγεται
Κάουσλιπ Γκρόουβ. Δεν ξέρω πόσον
καιρό είμαι εδώ, ή αν ήμουν
ποτέ κάπου αλλού.

Όποτε ξεμακραίνω από τους δρόμους
και τα σπίτια, ο κόσμος φαντάζει θολός,
σβησμένος, κι εγώ γυρνώ και τρέχω πίσω
στις γνώριμες γειτονιές.

Κάποια στιγμή άρχισα να φοράω πανωφόρι και καπέλο.
Το πανωφόρι είναι μια παλιά σακούλα μόνο,
ή κάποιος μουσαμάς που βρήκα να κατρακυλά στον δρόμο.
Ίσως πάλι να ήταν κάποιο σεντόνι απλωμένο,
που πήρε ο άνεμος από το σχοινί.
Ό,τι κι αν ήταν, το τύλιξα γύρω από το κενό όπου
θα έπρεπε να βρίσκεται το σώμα μου.

Το καπέλο στην πραγματικότητα είναι
μια παλιά εφημερίδα -
το φορούσε ένα παιδί αντί
για τρίκωχο πειρατικό,
ώσπου βαρέθηκε και
το πέταξε στην άκρη.

Βρήκα -κι εγώ
δεν ξέρω πώς- τη δύναμη
να το μαζέψω και
να το βάλω εκεί που
μάλλον βρίσκεται
το κεφάλι μου.

Έλεγα πως θα με έβλεπαν, με το καπέλο και το πανωφόρι.
Πως θα γινόμεν και πάλι κάποιος.

Δεν πέτυχε όμως. Ακόμα κι αν πρόσεξαν το καπέλο
και το πανωφόρι μου, θα είδαν μόνο μια παλιά
εφημερίδα ή σακούλα που φυσούσε
ο αέρας στον δρόμο.

Νομίζω πως το αρχικό καπέλο και
η σακούλα έχουν διαλυθεί από καιρό πια
στη βροχή. Αυτά που φοράω τώρα
ίσως είναι μια απλή ανάμνηση.

Δεν προσπαθώ πια
και πολύ να τους κάνω να με
προσέξουν. Τώρα
αποζητώ μόνο
λίγη συντροφιά –
το γουργούρισμα των
φωνιών, το σύρσιμο ποδιών
στο πάτωμα.

Απόψε περιπλανήθηκα στους συνηθισμένους δρόμους και τις αυλές,
πέρασα από κάποια σπίτια, μα δε βρήκα παρηγοριά.

Είναι τόσο πολλές οι θόνες.

Δε μιλούν πολύ οι άνθρωποι όταν κοιτάζουν τις θόνες,
και αν πάω μερικές φορές πολύ κοντά, αυτές χαλάνε
και συρίζουν και οι άνθρωποι θυμώνουν.

Τα παιδιά στο Κάουσλιπ Γκρόουβ ετοιμάζουν μια σχολική παράσταση και η Κατ, ο Λέβι, ο Ντόντε και οι φίλοι τους έχουν ρόλους σε αυτή. Μια μέρα όμως, την ώρα της πρόβας, ένα κομμάτι κιμωλίας πετάγεται από μόνο του κι αρχίζει να γράφει στον πίνακα. Σύντομα τα παιδιά αντιλαμβάνονται ότι τα παρακολουθεί ο μυστηριώδης Μικρός Κανένας – ένα αόρατο παιδί χωρίς αναμνήσεις.

Καθώς τα παιδιά αρχίζουν να ξετυλίγουν το κουβάρι του μυστηρίου γύρω από τον Μικρό Κανένα, αποκαλύπτουν έναν παράξενο μυστικό κόσμο – και μαζί του την αληθινή μοίρα πολλών παιδιών και πλασμάτων χαμένων από καιρό.

Υπάρχει όμως και κάτι άλλο που παρακολουθεί: ένας εχθρός απέθαντος που θέλει να εκμεταλλευτεί τον Μικρό Κανένα για να φέρει μεγάλο κακό στο Κάουσλιπ Γκρόουβ. Και τα παιδιά πρέπει να παλέψουν με όλες τους τις δυνάμεις για να τον νικήσουν.

**ΑΛΛΟΚΟΤΟ, ΑΓΡΙΟ ΚΑΙ ΤΡΥΦΕΡΟ, ΕΝΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΔΙΑΜΑΝΤΙ
ΓΙΑ ΜΙΑ ΜΑΓΙΚΗ ΕΠΟΧΗ ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΜΑΓΙΣΣΩΝ.**

PUBLISHERS WEEKLY

από 10 ετών

Εικονογράφηση εξωφύλλου: © 2024 Kory Merritt
Σχεδιασμός εξωφύλλου: Catherine Lee

ISBN: 978-618-03-4364-9

9 786180 343649

ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 84364

metaxmio.gr